

Dvojí metr Západu: Referenda se uznávají jen tehdy, když se to hodí světovému drábovi, někdy ani nejsou třeba

- CZ24 News | 10. října 2022

Když byla OSN založena, dohodli se členové OSN na souboru pravidel, mezinárodním právu, které stanoví, že všichni členové se musí k sobě chovat stejně. Někteří jsou si však „rovnější“ a mohou bránit rozhodnutím OSN. To USA z dlouhodobého hlediska nestačilo, a tak si vymyslely svůj „řád založený na pravidlech“ ve svůj prospěch. To však není v souladu s mezinárodním právem, které bylo stanoveno v pravidlech OSN.

[USA se také](#) zavázaly dodržovat mezinárodní právo OSN. Dnes víme, že tato povinnost se na ně nevztahuje a trvají pouze na tom, aby ji dodržovali všichni ostatní. Aby daly USA svému vlastnímu chování pseudolegálnost, vynalezly „řád založený na pravidlech“, jehož „pravidla“ si určují výhradně samy Spojené státy.

Ale pravidla jsou neustále měněna podle libosti. Pokud někdo poruší tuto svévolná „pravidla“, ihned se začnou vůči takovému jednání vymezovat, ačkoli tato „pravidla“ nemají nic společného s mezinárodním právem, které se kdysi zavázaly také Spojené státy dodržovat. Jejich chování je podobné chování mafiánského bosse, který požaduje ochranu zákona, když je to pro něj výhodné, ale staví se nad tyto zákony, když ho obtěžují.

Konstrukce USA je postavena na dobývání, násilí, vraždění, genocidě a válce a podvodu. Aljaška byla koupena a nikdo se nezeptal obyvatel, jestli to chtějí. Jižní státy byly z Mexika vyrvány silou. Po více než 200 let vedly USA války nepřetržitě, ale až na jednu výjimku se nikdy nedotkly svého vlastního území, touto výjimkou byla válka proti jižním státům, která navždy upevnila násilnou anexi.

Takže toto je země, která předpokládá, že chce určit pravidla, která by měla platit pro zbytek světa. Země, která mohla bezpečně zasahovat do všech válek, protože jejich vlastní země na velkém kontinentě mezi Pacifikem a Atlantikem nebyla těmito válkami nikdy přímo ovlivněna. Válečná výroba byla vždy schopna nerušeně fungovat a bez ní nebude americká ekonomika fungovat.

Řád USA založený na pravidlech přetéká všemi těmi dvojitými standardy. Vezměme si několik příkladů referend, která vedla k odtržení. Jde většinou o referenda, na která si jen sotvakdo pamatuje. Jedná se o referenda, která byla nejen uznána Západem, ale dokonce podporována a oslavována.

Rozpad SSSR:

- 28. července 1989 vyhlásil Nejvyšší sovět Lotyšska svou suverenitu; Dne 3. března 1991 se konal „volební průzkum nezávislosti“ (88% podpora), ale výsledky měly být irelevantní.

- Dne 11. března 1990 vyhlásila Nejvyšší rada Litvy svou svrchovanost a dne 9. února 1991 se konalo hlasování o nezávislosti formou referenda (90 % hlasů pro), jehož výsledek byl parlamentem uznán jako referendum, což je v rozporu s mezinárodní právní praxí.

- Dne 30. března 1990 vyhlásila estonská Vysoká rada svou svrchovanost a dne 3. března 1991 se konalo hlasování o nezávislosti (78 % hlasů pro), přičemž hlasovat mohli pouze „právní nástupci“ (osoby, které měly estonské občanství před rokem 1940 a jejich potomci) a osoby se „zelenými

kartami“ (udělenými stoupencům nezávislosti).

- Výsledky celoruského referenda ze dne 17. března 1991 byly ignorovány. (76% bylo pro zachování SSSR jako obnovené federace suverénních a rovnoprávných republik.)

- Zákon SSSR o postupu rozhodování o otázkách souvisejících s odtržením republik stanovil, že konstituující republiky mají právo se samy rozhodnout, zda chtějí zůstat v SSSR. V referendu v Gruzii (60 % pro nezávislost) však tento požadavek nebyl dodržen. Abcházie a Jižní Osetie uspořádaly referenda v roce 1999 (97,5% pro nezávislost na Gruzii), Jižní Osetie v letech 1992 a 2006 (obě 99,9% pro nezávislost) a Rusko uznalo nezávislost obou zemí v roce 2008.

Všechna tato referenda nebyla v souladu s ústavou SSSR, přesto byla Kremlem akceptována. Spojené státy a celý Západ je také – dokonce s velkým nadšením – uznaly (vyjma Abcházie a Jižní Osetie).

Rozpad Jugoslávie:

- Slovinský parlament vyhlásil svou svrchovanost dne 2. července 1990, referendum o nezávislosti se konalo dne 23. prosince 1990 (88,5 % hlasů pro) a dne 25. června 1991 Slovinsko vyhlásilo odtržení od Jugoslávie.

- Dne 19. května 1991 uspořádalo Chorvatsko referendum o odtržení od Jugoslávie (90 % hlasů pro); dne 15. června 1991 přijal chorvatský parlament usnesení o odtržení od Jugoslávie; V lednu 1992 uznaly země EU nezávislost Chorvatska.

- Dne 8. září 1991 se v Makedonii konalo referendum o odtržení od Jugoslávie (74 % pro) a dne 17. září 1991 parlament prohlásil Makedonii za nezávislý stát.

- Dne 15. října 1991 přijal parlament Bosny a Hercegoviny memorandum o svrchovanosti; mezi 29. únorem a 1. březnem 1992 se navzdory bojkotu místních Srbů konalo referendum o nezávislosti (63% podpora).

Spojené státy – a celý Západ – měly nejen na starosti zničení Jugoslávie, ale také bezvýhradně uznaly referenda. Rusko je také uznalo, i když ne s nadšením. Proč by tedy Rusko nyní nemělo uznat referenda na východní Ukrajině, když dosud uznávalo všechna jiná referenda? To by byl přesně ten dvojí metr, který Západ tradičně praktikuje.

Přistoupení Texasu k USA:

I když je to příklad z 19. století, je dobré zde znovu poukázat na Texas. Je to proto, že tento proces je do značné míry stejný jako to, čeho jsme svědky ve východních provinciích Ukrajiny.

Texas patřil Mexiku, dokud se USA podporovaní američtí osadníci nevzbouřili a nepřevzali kontrolu nad celým státem. V roce 1836 oznámila konvence „zástupců texaského lidu“ oddělení od Mexika. Texas se pokusil připojit k USA, ale Bílý dům tuto myšlenku odmítl. Nicméně, když se Texas etabloval jako nezávislý stát, změnil názor a integroval ho do svého svazku států v roce 1845, což vedlo k válce s Mexikem, kterou USA vyhrály (1846-1848).

Održení Krymu od tyranie Kyjeva a následné přistoupení k Ruské federaci je Západem vytrvale označováno jako anexe. Kdyby však Washington nebo Londýn byly přesvědčeny o tomto názoru, okamžitě by se vydaly cestou k Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu. Ale k tomu nedošlo, protože bylo předvídatelné, že tento soud si svým rozsudkem o Kosovu vytvořil precedens, a proto nebude odporovat svému vlastnímu rozsudku.

Ale i bez kosovského rozhodnutí by Haag nebyl schopen udělat nic jiného, než uznat legálnost tohoto odtržení podle mezinárodního práva. Nezapomínejme: v Kosovu se nekonalo ani referendum a Západ uznává odtržení. Odtržení Kosova tedy – ve srovnání s referendy – bylo provedeno zcela nedemokratickým způsobem. Nicméně tento precedens lze nyní využít jak v případě Krymu, tak v případě Donbasu.

V celé Evropě pak najdeme další případy, kdy se dlouhodobě chce lid na základě referenda vrátit do „své“ vlasti nebo odtrhnout a osamostatnit. To je aktuálně případ Katalánska a Korsiky (v obou případech žádají plnou suverenitu) a Jižního Tyrolska (žádají připojení k Rakousku). Ovšem zde se zřejmě separatismus nehodí, takže k referendům nedojde. A pokud se o ně pokusí jako před pár lety v Katalánsku, tak budou možná pokropeni gumovými projektily.

[Skotsko](#) pak nyní uvažuje o dalším referendu o odtržení od Velké Británie. To je asi jediný případ, kdy bude pravděpodobně referendum povoleno a akceptováno (před pár lety dopadlo ve prospěch setrvání ve Spojeném království).

Toto je tedy „řád založený na pravidlech“ USA. Pokud se to hodí, pak ani referendum není třeba nebo je uznáno, pokud ne, je zapovězeno. USA vědí, že nikdy nebudou čelit mezinárodnímu soudu tváří v tvář svým nesčetným agresivním válkám proti zemím, které jim neudělaly nic jiného, než že se vzepřely jejich příkazům.

USA neustále porušují pravidla mezinárodního práva, a aby mu daly zdání zákonnosti, vymyslely si svůj vlastní řád založený na pravidlech. A ti, kdo se mocnému drábovi nepodřídí, jsou zničeni sankcemi. To, že se to děje nad rámec jakéhokoli mezinárodního práva, není třeba dále vysvětlovat.

Západ unisono křičí, že neuzná referenda na východní Ukrajině. Po několika málo výše uvedených příkladech už není ani možné hovořit o dvojím metru. Je to čirá svévole. Referenda jsou „uznávána“, pokud slouží cíli udržet moc amerického impéria. Ale pokud lidé hlasují pro odtržení, protože chtějí zachránit své životy a svou kulturu, protože chtějí konečně žít v míru, pak je to zlo a nesmí to být uznáno

Pokud jde o Rusko, nikdy není třeba důkazů. Washington říká, že to byl Putin, pak je to tak a není tomu jinak. [Stejně jako u MH 17](#). Tento případ se však dostal k nizozemskému soudu. Proces je však již více než rok pozastaven, protože USA odmítají vyhovět příkazu tohoto soudu a předložit své údajné důkazy. Pro Spojené státy není v sázce nic víc, než to, že mohou být usvědčeny ze lži. No, nebylo by to poprvé. A je pravděpodobné, že se pravdu nikdy nedozvíme. Jako vždy, když se pravda nehodí.

Dvojí metr je netolerovatelný. Nemohou se konat žádná dobrá ani špatná referenda podle toho, jak se to právě hodí světovému drábovi. Mezinárodní právo bylo vytvořeno, aby přesně tomuto zabránilo: svévoli vůči slabším...

[ZDROJ](#)

Překlad: Slovanka/Necenzurovaná Pravda